

Zelfs in de carwash naast Muziekodroom draaien ze ondertussen Neil Young-platen, de aanwezigheid van The Sore Losers als Artist In Residence heeft hier misschien wel iets mee te maken. Voor hun tweede album ('Roslyn') trokken de vier Limburgers naar Zweden. Daar vonden ze Dolf de Borst (MF From Hell van The Datsuns), een legendarische Neve-mengtafel (waar Led Zeppelin en David Bowie nog aan prutsten) en een honky tonk piano. Het resultaat is een emotionele, doorleefde, dynamische en intense rockplaat die recht het hart binnenkomt. Gevoel en authenticiteit, daar draait het immers om bij The Sore Losers.

Jan Straetemans: (zang, gitaar) "Het komt binnen of het komt niet binnen. Dat is het enige criterium dat we gebruiken als we nummers schrijven."

Cedric Maes: (gitaar) "Dat is ook het enige criterium dat we stellen om muziek *chique* te vinden. De muziek die wij graag horen, is heel verschillend zolang het maar echt is, zolang je het voelt. Een oude Robert Johnson-plaat bijvoorbeeld, die klinkt technisch gezien slecht, maar iets dat zo rauw en echt klinkt, daar ben ik fan van."

Heeft dit zich vertaald in de grotere gelaagdheid op 'Roslyn'?

Jan: "Het is inderdaad allemaal iets minder rechthoekig, omdat we betere songschrijvers worden. We hebben meer ervaring en ook echt de tijd genomen die nodig was om de plaat te maken. De verschillende mogelijkheden van de songs komen ook pas na verloop van tijd bovendien." "

in de jaren vijftig, zestig, zeventig, tachtig, negentig gebeurd is. Je draagt je invloeden altijd mee *on your sleeve*. Maar het is niet omdat we soleren dat we dan ineens vastzitten in een seventies-trip. Kijk bijvoorbeeld naar Wilco, die band heeft ook een lead gitarist die de pannen van het dak soleert maar is toch verre van een seventies-band."

Maar ook het artwork heeft toch die seventies-fee!

Cedric: "Ik zie wel een vergelijking met 'Appetite For Destruction'. De hoes is gemaakt door Rob Jones die heel veel voor Jack White gewerkt heeft. Ik ben super blij dat hij het zag zitten om voor ons het artwork te verzorgen."

Jan: "Hij is trouwens iemand die heel *chique* mails schrijft, hij zal nooit zeggen: "Hey guys, it's done."

Cedric: "Jack White heeft hem zelfs *song credits* gegeven op zijn laatste soloplaat omdat hij zinnen uit de mails van Rob Jones had gebruikt in zijn teksten."

Ik blijf het een wonder vinden dat die gast onze hoes wou maken. Het is echt een modern, psychedelisch en absurd kunstwerk."

De onderste helft van de gitaarhals

Cedric: "Het is misschien wel meer een luisterplaat geworden, je moet er soms iets meer moeite voor doen."

Jan: "We hebben er echt aan gewerkt totdat we alle vier bij elk nummer het gevoel hadden van *dit is te gek*. De *vibe* zit goed en het is een stap vooruit."

Geen seventies retro-band

Welke invloed had Dolf de Borst op die *vibe*?

Jan: "Hij was vooral de man met de frisse oren die wat verder wegstaat van de groep. Hij pikte ook goed op hoe wij als band in elkaar zitten. Bij ons heeft echt iedereen een stem en door daarop in te spelen, deed hij ons floreren."

Cedric: "Hij zorgde ook voor meer homogeniteit in de plaat. Die nummers samen, die vormen een plaat. Zoals bijvoorbeeld 'Reason' dat echt bewust in het midden als rustpunt staat."

Jan: "Het is belangrijk dat je daar aandacht aan besteedt, dat er van begin tot einde een lijn in het album zit."

Cedric: "Hij was ook heel goed om de vele solo's op de plaat een juiste plaats te geven. Wanneer komt er een solo en wanneer niet?"

De solo wordt inderdaad echt wel als instrument gebruikt. Het is lang geleden dat er nog eens echte en pure solo's een plaat halen.

Cedric: "Wij houden allemaal van solo's, ook in andere muziek. De onderste helft van de gitaarhals dient ergens voor. Maar het is ook niet soleren om te soleren."

Jan: "Eigenlijk zijn we nog echt een groep met een lead gitarist en dat kom je nog maar zelden tegen."

Vooral bij bands uit de seventies, waar jullie vaak mee vergeleken worden.

Cedric: "Wij zijn verre van een seventies retro-band. Er steken ook veel moderne invloeden in onze muziek. Er zitten misschien maar twee Led Zeppelin-platen in onze kast. De invloeden zijn er wel want je kan als rockband niet negeren wat er

Goede vrouwen

De plaat schreeuwt bijna om live te ondergaan. Begint het niet te kriebelen?

Jan: "We hebben alleszins lang genoeg in ons kot gezeten en eigenlijk zijn we niet meer te houden. Maar het moet eerst muzikaal allemaal goed zitten."

Cedric: "Het is niet dat we twee jaar niets gedaan hebben. We hebben echt wel *ons ass afgewerkt* aan deze plaat. Nu is het eindelijk tijd om naar buiten te komen met ons baby'tje. Maar we voelen wel dat we al eventjes niet meer live gespeeld hebben."

Over baby's gesproken, jullie combineren allemaal muziek met een gezin.

Cedric: "En we hebben allemaal ongelooflijk goede vrouwen, dat mag gezegd worden. Ze weten ook wel dat we zot zijn van muziek en dit ons leven is, dus gaan ze nooit zeggen dat we wat meer thuis moeten blijven. We doen het heus niet alleen om pinteren te gaan pakken en tot nu toe is het niet voor niets geweest want er komen sterke platen en concerten uit."

Hebben jullie ook ambitie in het buitenland?

Jan: "Ambitie zeker maar zo'n dingen kan je niet forceren. Wat komt dat komt. We zullen daar wel voor werken en er achteraan gaan, maar het is niet zo dat we ons kapot gaan toeren in cafés in Duitsland in de hoop dat er iets groeit. Ik denk dat we daar wel volwassen mee omgaan."

Cedric: "Het zou te gek zijn natuurlijk, maar we houden ons rustig. Er zijn wel groepen die in België een bepaalde status hebben bereikt en dan beslissen om naar het buitenland te gaan. Maar zo ver staan wij nog niet. We hebben in België nog veel werk over de boeg en dan praten we zelfs nog niet over Wallonië."

En Zweden?

Jan: "Daar hebben we niks gezien, behalve de plaatselijke Thai." (lacht)

ON STAGE

22 februari: Muziekodroom, Hasselt (w/ Psycho 44)

1 maart: ABBota @ Botanique, Brussel (w/ Mintzkov, Nicolas Michaux, Hitsville Drunks, Billions Of Comrades)

19 maart: Het Depot, Leuven (w/ De Staat)

21 maart: 4AD, Diksmuide (w/ Horses On Fire)

The Sore Losers

'Roslyn'

Excelsior/V2 Records

Ondanks dat hun debuut, 'The Sore Losers', al dateert van vier jaar geleden lijkt het dat The Sore Losers nooit zijn weggeweest. Nu zijn ze écht helemaal terug met opvolger 'Roslyn' en opener 'Tripper' toont al meteen hoe. "It twists, it turns and it breaks": luidt het en meer heeft een nummer niet nodig. Catchy gitaren, een stevige groove en solo's die nog harder uithalen als kreunende tennissters. Dit alles wordt verenigd in het weergalozes 'Gold In Them Hills', aan alle wielertoeristen de raad om dit nummer op te zetten tijdens een beklimming van de Mont Ventoux en je zal naar boven vliegen. Weg met de *seventies rock*-vergelijkingen, The Sore Losers maken op 'Roslyn' naam voor zichzelf en komen op volle snelheid. Dat ze maar snel uit hun kot komen want deze ijzersterke, intense en snedige rocksongs smeken ook om een stomende live-ervaring. (ps)

THE SORE LOSERS